

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Du smelter i Taare

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Du smelter i Taare", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956, 1951-56, s. 35.* Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-workid58928/facsimile.pdf> (tilgået 13. marts 2024)

Anvendt udgave: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*

3.

Amen, Hallelujah! møder tilhøbe
Med Harper og Sang,
Hvad som har Aande, mod Himlene raabe
I frydelig Klang.
O den dog allermindst ventelig Naade
Mod arrigste Kiøn
Gav os, i Stæden for Helvedes Vaade,
Sin eeneste Søn.

7

Nr. 288. - V.

En Samtale imellem JESUM og en Christen.

1.

Jesus. Du smelter i Taare;
Men siig mig: hvorfor?
Christen. Miraklers Mirakel! at Ordet blev Kiød.
I. Det galt vor Forening.
Siig vidre din Meening.
C. At Livet paa Jorden til Døden blev fød.
I. Ja, Sandhed at sige, med inderlig Lyst.
C. O uden al lige lifsaligste Trøst!

2.

I. Min Fader mig sendte,
Dig til ham at hente.
C. Men havde han ikke os onde for kiær?
I. Ej Engle udgrunder
Det Kierligheds Under.
C. Men var han dog ikke sit Hierte for nær?

3, 6: *arrigste*] argeste, mest onde; *Kiøn*] slægt, om menneskeslægten.
Nr. 288—V. Original. Er juleligt om Kristi menneskeblivelse (inkarnationen).
Samtalen minder om en katekisation, der jo var et af pletismens vigtigste op-
byggelsesmidler. — 1, 1: *Taare*] flertal af *Taar*; der menes tårer af glæde og
rørelse. — 2, 3: *Ordet blev Kiød*] Joh. 1, 14: Kristus som Guds ord og meddelelses-
middel, der blev menneske. — 1, 4: *vor Forening*] at vi — *Jesus og en Christen* —
kunne blive forenet som brudgom og brud. — 1, 6: *Livet*] = *Jesus* (Joh. 11, 25;
14, 6; Kol. 3, 4) blev født for at lide døden; *paa Jorden* hører til *blev fød*. —
1, 7: *Lyst*] glæde. — 2, 4-5: 1. Pet. 4, 12. — 2, 6: *Gik*] Gud dog ikke sit hjerte for
nær? *Var han ikke for hård ved sig selv?*